

Nya foldrar

Två nya informationsfoldrar Unga i öknen och Västsahara finns att beställa hos Tidskriften Västsahara www.vastsahara.net. eller e-post: vastsahara@brevet.nu

Unga i öknen innehåller röster från ungdomar i flyktinglägren, som blivit intervjuade. Västsahara är en uppdaterad allmän beskrivning av Västsaharakonflikten.

Båda foldrar är i A5-format och 8 sidor. De finns tillgängliga på tidskriftens hemsida.

KRÖNIKAN

Att börja i det lilla

I december i fjol röstade svenska riksdagen igenom att Sverige ska erkänna Västsahara som en självständig nation. Ett stort beslut, naturligtvis, som sände eko över hela världen.

Ända sedan den första dagen då jag stod i höstrusket på Uppsalas gator och samlade in pengar och namnunderskrifter för Västsaharas frihet har just ett erkännande av Västsahara varit en av hörnstenarna i kampen för ett fritt Västsahara. Ett Sverige som erkänner Västsahara stärker moralen hos det västsahariska folket, underlättar för oss när vi tar kampen vidare mot Marockos ockupation och, inte minst, öppnar dörrarna för andra länder att göra samma sak. Nu är det upp till den svenska regeringen att verkställa riksdagens beslut. Räkna med att vi är många i riksdagen som kommer att ligga på i den frågan.

Men lika fort som vi korkar upp champagneflaskorna infinner sig osäkerheten. Vad spelar det för roll om lilla Sverige gör något? Är det ändå inte stormakterna som bestämmer när det verkligen gäller? USA, Frankrike och andra stora länder har mycket makt, men man ska inte underskatta vad små oberoende stater kan åstadkomma. Vad enskilda länder gör – och inte gör – följs mycket noga runt om i världen. Om detta vittnar exempelvis Marockos hetsiga reaktioner på riksdagens erkännande. Nästan all progressiv utveckling på det internationella planet startar med att ett land tar första steget. När detta är gjort följer andra efter, och så är bollen i rullning. Se på avskaffandet av Apartheid – det var knappast USA eller Storbritannien som satte bollen i rullning i den industrialiserade världen, snarare två smålän-

der i Europas utkant; Norge och Sverige. Vem hade en aning om att den Arabiska våren började i protestlägret Gdeim Izik, spred sig till en landsortsstad i Tunisien och sedan var ett faktum?

Jag var nyligen i Danmark och träffade politiker både från Folketinget och den danska regeringen. När vi tog upp det svenska erkännandet och vår uppmaning om att Danmark borde gå samma väg nickade de intresserat. Ja, om Sverige verkligen sätter ned foten i frågan då är det inte direkt långsökt att tro att våra nordiska grannar kommer att gå samma väg. Och vem kan då förneka att bollen är i rullning för ett erkännande på bred front?

JENS HOLM

Ett erkännande av Västsahara är bara ett exempel på hur ett enskilt land kan göra skillnad för det västsahariska folket. Fiskeriavtal är oftast sådant som bara glider igenom utan debatt inom politiken. Men vi i riksdagen har fått regeringen att rösta nej till fiskeavtalet med Marocko. Andra länder har hakat på. Och i fjol stoppade EU-parlamentet fiskeavtalet helt och hållet. Det är en rätt stor skillnad mot 2006, då Sverige som enda land i EU röstade mot fiskeavtalet. Nu är avtalet stoppat – även om EU-kommissionen nu försöker få igenom det igen. Stora förändringar börjar helt enkelt i det lilla.

I kampen för ett fritt Västsahara ska vi därför inte glömma: Det har betydelse vad vi gör i Sverige. Det har betydelse vad DU, JAG och VI gör tillsammans. Vi är alla en del av samma värld.

Jens Holm, (V), riksdagsledamot